

Bibliaóra 2021. március 9.

Fohász: *Kegyelem nekünk és békeesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól a Szentléleknek közösségében. Ámen*

Kezdő ének: 1. zsoltár: *Aki nem jár hitlenek tanácsán...*

Imádkozzunk:

Kegyelmes Istenünk, mennyei Édes Atyánk, köszönjük, hogy irgalmas szeretetteddel körülveszel minket, akkor is, ha vannak gondok, bajok, küzdelmek az életünkben. Áldunk azért, hogy ezek által is tanítasz és nevelsz, hogy Téged keressünk, a Veled való közösséget ápoljuk, és azon az úton járunk, amit Te rendeltél el számunkra, mert akkor számolhatunk áldásoddal és oltalmaddal. Köszönjük, hogy a Veled való járás olyan, mint amikor a jó termőfa a víz mellett nagyon plántálva, ő idejében meghozza gyümölcsét. Ilyen tartalmas, másokat is gazdagító életre vágyunk. Bocsásd meg, ha ezt a magunk erejével, akarásával próbáljuk elérni. Pedig csak Beléd kellene plántáltatunk, csak Belőled táplálkozunk, Általad növekednünk. Hiszen Tőled és Általad van minden, Te magad vagy az Élet.

Alázattal kérünk, táplálj most is minket igéddel, szenteld meg Vele szívünket, életünket. Hallgass meg az Úr Jézus Krisztusért. *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz: 3Mózes 26,1-39

(A bálványimádás tiltása) 1 Ne csináljatok magatoknak bálványokat! Se faragott bálványszobrot, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyeztetek el országotokban, hogy imádjátok azokat. Mert én, az Úr vagyok a ti Istenetek. **2** Szombatjaimat tartásátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az Úr.

(Az Úr megáldja parancsolatainak megtartóit) 3 Ha rendelkezéseim szerint éltek, parancsolataimat megtartjátok, és teljesítitek azokat, **4** akkor esőt adok nektek a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. **5** Cséplészetek a szüretig tart, és a szüretetek eltart a vetésig. Jóllakásig ehetitek kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban. **6** Békességet adok az országban: ha lefeküsztok, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba. **7** Sőt, ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által. **8** Közületek öten elüldöznek százat, és százan tízezret üldöznek, és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által. **9** Hozzátok fordulok, megszaporalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom veletek szövetségemet. **10** Régi, tavalyi gabonát ehettek, és a régit ki kell majd hordanotok az új elől. **11** Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket. **12** Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. **13** Én, az Úr vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgálói. Összetörtem igátok jármát, hogy fölegyenesedve járhattok.

(Az Úr megveri parancsolatainak megszegőit) 14 De ha nem hallgattok rám, és nem teljesítitek mindezeket a parancsolatokat, **15** ha megvetitek rendelkezéseimet, és megutáljátok törvényeimet, ha nem teljesítitek minden parancsolatomat, hanem megszegitek szövetségemet, **16** akkor én így bánok veletek: **Meglátogatlak** benneteket **szörnyűségekkel:** szemet elhomályosító és lelket gyötrő **sorvadással és lázzal. Hiába** vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését. **17** **Ellenetek fordulok:** megvernek ellenségeitek, és

uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is **menekültök, ha senki sem üldöz titeket. 18** Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor **hétszeresen fenyítelek** meg benneteket vétkeitekért. **19 Összetöröm** gögös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc. **20 Hiába** dolgoztok minden erőtökkel, földetek nem terem, és a föld fáí nem hoznak gyümölcsöt. **21** Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor **hétszeresen verlek meg** benneteket vétkeitek miatt. **22** Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják jószágaitokat, megritkítanak benneteket, és útjaitok **elnéptelenednek. 23** És ha még ezek a fenyítések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem, **24** akkor én is szembeszállok veletek, és **hétszeresen verlek meg** benneteket vétkeitek miatt. **25** Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségszegésért. Ha városaitokba veszitek be magatokat, akkor **dögvészt** bocsátok rátok, és az **ellenség kezébe** adlak benneteket. **26** Amikor tönkreteszem nálatok a félretett ételmet, tíz asszony egy kemencében süti majd nektek a kenyeret, és kiporciózva adják nektek a kenyeret, úgyhogy **esztek ugyan, de mégsem laktok jól. 27** És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem, **28** akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony **hétszeresen fenyítelek** meg benneteket vétkeitek miatt. **29** Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd. **30** Elpusztítom áldozóhalmaitokat, darabokra zúzom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat összetört bálványaitok mellé szórom, mert **megutállak benneteket. 31** Városaitokat romhalmazzá teszem, és szentélyeiteket elpusztítom, hogy ne is érezzem többé áldozataitok kedves illatát. **32** Olyan **pusztítást végzek az országban**, hogy beleborzonganak még ellenségeitek is, akik majd birtokba veszik. **33 Titeket pedig szétszórlak** a többi nép közé, és kivont karddal **üldözlek** benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá. **34** Akkor majd élvezni fogja nyugalma a föld a pusztulás egész idején, ti pedig **ellenségeitek földjén lesztek.** Akkor majd megnyugszik a **föld, és élvezni fogja nyugalma.** **35** A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok. **36** Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében **gyávaságot keltek** ellenségeik földjén, úgyhogy **üldözni fogja őket még egy szélüzte falevél zizenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket. 37** Elbotlanak egymásban, **mintha fegyverrel üznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek. 38** El fogtok veszni a többi nép között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje. **39** Akik pedig megmaradnak közületek, elsorvadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt **atyáik bűnei miatt is ők sorvadnak el.**

Kedves Testvéreim!

Lassan végére érünk Mózes 3. könyve olvasásának. Az utolsó intelmek következnek, amikhez Isten népének kell tartania magát, hogy szent nép legyen. Mindig vannak bizonyos korlátok, elvárások, feltételek, amelyekhez igazodnia kell az emberi életnek aszerint, hogy hova, kihez tartozik. Isten is világosan megmondta, most pedig tömören összefoglalja ezt. (1-2. vers) Az alapvető indok és érv pedig az, hogy „Mert én az Úr vagyok a ti Istenetek”: az élő Isten, aki egyedüli és kizárólagos úr akar lenni övéi életében. Aki méltó arra, hogy tiszteletben tartsák akaratát, és Neki tetsző, odaszentelt magatartásukkal is megerősítsék, hogy a Vele való közösség határozza meg az életüket. Történetesen a nyugalom napja megszentelésével és az Úrnak (mint Istennek) kizárólagos tiszteletével. Vele, mellette nem fér meg semmiféle emberi kézzel csinált hamis isten, azaz bálvány. Ezt a bevezetőt követi egy rövidebb

szakasz a parancsolatok megtartóinak megáldásáról és egy hosszabb a parancsolatok megszegőinek megbüntetéséről.

Az áldás ígérete (3-13. vers) azokat erősíti, akik komolyan veszik az Úr szavát és akaratát – meglátszik az életükön, hogy van eredménye fáradozásuknak, megvan a munkájuk gyümölcse. Kapnak elegendő esőt, lesz termés, gyümölcs, még el sem fogy az előző évi, már itt az új. Mindez Isten jóindulatának, áldásának a megnyilvánulása az Őt félők életében. Hiszen az a föld nem könnyen termett, teljesen az esőtől függ ott az élet minősége, biztosítása. Isten kezében pedig az eső egy világosan felismerhető eszköz. Áld vagy sújt vele aszerint, hogy népe engedelmeskedik-e vagy elfordul Tőle. A létszükségek biztosítása mellett még egy komoly ígérete van Istennek: Az ellenségtől való békeség. A nép, amelyet védelmez az Úr, biztonságban lakhat, sem a vadállatok, sem más népek nem tehetnek kárt benne, mert az Úr oltalma alatt van. Gyarapodása, szaporodása, növekedése is ezt a biztonságot erősíti, hiszen az Úr köztük van. Igaz lesz 5M 32,39: *„Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan, mint te? Nép, a kit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és a ki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod.”* Tapasztalják ezt a védelmet – bár akkor nem is tudnak a veszélyről –, konkrétan akkor is, amikor Bálák lefizeti Bálámot, hogyátkozza meg Izráelt (4M 22-24) De nem Bálám tehetetlen az élő Istennel szemben. Isten gyermeke áldott, amíg élő kapcsolatban van az Úrral, és Tőle nyer erőt, táplálékot, vezetést, oltalmat.

A büntetés ígérete a parancsolatok megszegése esetén (14-39. vers) sokkal kiterjedtebb, és részletesen tárja elénk, mi minden következhet népe életében, ha Tőle elfordulnak, nem veszik Őt komolyan és megutálják, megszegik a Vele való szövetséget. Szörnyűségek sorát írja le a szentíró, kezdve a hiábavaló munkával. *„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az örök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”* (Zs127,1-2) Vesződésüknek, fáradozásuknak nem lesz eredménye. Mert áldás nélkül az ember munkája eredménytelen, a vetés után nem lesz aratás, a harcban nem lesz győzelem. Az ellenség szabadon járhat ki-be az országban, ha az Úr nem védelmezi. Sőt, győzhet, pusztíthat, leigázhat. Mert Isten népe csupán a maga erejével nem bírja ellenségeit. Fegyver, dögvész, éhínség, üldöztetés – mind csak töredékei annak, amit lejjebb így mond az ige: *„Hétszeresen verlek... hétszeresen fenýítlek meg...”*

Ugyanis a kilátásba helyezett büntetések sorolásában egyfajta fokozást láthatunk: *„De ha nem hallgattok rám... ha pedig ezután sem hallgattok rám...”* (14.,18.,23. és 27. vers) – jön a még keményebb nyomorúság, a hétszeres. Érezzük, hogy benne van ebben Istennek az a szándéka, hogy a fenýítéssel magához térítse népét. Mert nem jókedvében és élvezettel sújt le rájuk, hanem azért, mert más már nem használ. De ha ez sem használ – akkor annak következménye egy sokkal súlyosabb állapot. – Ide kívánczok, bár más összefüggésben mondta el Jézus a példázatot arról az emberről, akinek a kitakarított szíve gazdátlan maradt, és oda az onnan korábban kiűzött tisztátalan lélek hetedmagával tér vissza. (Lk 11,24-26) Ahol Ő nem kaphat

teret, teret kap a sátán és az ő uralma. Ahol nem Övé az ember szívében a hely, oda teljesen beköltözik az aggodás, félelem, rémület, kilátástalanság... Nagyon szomorú látnunk itt azt, hogy a „maradék” kifejezés nem a reménység hordozója, mint a prófétáknál (a *maradék* megtér, reménység fűződik hozzá, új kezdet alapját képezi, a *maradéknak* Isten új jövőt készít stb.). Hanem a maradék is ítélet alatt van, még a megmaradtak is elpusztulnak (36. és 39. vers)

A folytatásban olvashatunk majd arról, hogy Isten még ekkor is odatárja a megtérés lehetőségét népe elé. Ahogyan azt az Úr Jézus Krisztusban adta, aki új szövetség közbenjárója lett számunkra. A szövetségszegés letérít az élet újtjáról, eltávolít Isten közösségéből, de Jézusban ez a lehetőség helyreállt és teljes. Erről szól majd az újszövetségi igeszakaszunk is: Ő az út, aki az életre visz.

Újszövetségi igeszakasz: János ev. 14,1-6

Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? **3** És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. **4** Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat. **5** Tamás erre így szólt hozzá: Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat? **6** Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.

Kedves Testvéreim!

Az Úr Jézus búcsúbeszédeinek bevezetését olvastuk. Milyen jó, hogy azzal kezdi: „*ne nyugtalankodjék a ti szívetek*” Hiszen mennyi miatt nyugtalankodunk, úgy általában is. Hát még, ha jön hozzá valamilyen friss hír, ami alaposan megijeszt. A tanítványok még ezt a bejelentést nem fogták fel, bár elhangzott, ők még nem szembesültek azzal, hogy Jézus hamarosan a kereszten hal kínhalált. De Ő azzal kezdi, hogy nyugtatja őket, és az üdvösség ígérését erősíti bennük. Mert Jézus tanítványának szabad ezt az ígérést komolyan venni. „*Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!*” Mert az én ígéreteim megbízhatóak – erősíti meg ezzel. *Mondtam volna-e nektek, ha nem úgy lenne? Ezzel az Úr Jézus a hit tárgyát nem a mindennapi erő, siker, egészség, oltalom és egyéb kategóriákban nevezi meg („ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél szánalomra méltóbbak vagyunk” – 1K 15,19), hanem szól a megígért helyről Isten országában, ami Ő készít el az Őt szeretőknak. Így az Ő hamaros távozása ennek az ígérletnek a beteljesedését is segíti – ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Mert a tanítvány helye Jézus mellett van, itt – és majd odaát is.*

Itt kezd kiderülni, hogy a tanítványok nem tudják Mesterük gondolatmenetét követni, fogalmuk sincs, miről beszél... Érdekes, most nem Péter szólal meg... „*Tamás erre így szólt hozzá: Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat?*” Elmegy? Hova? Miféle útról beszél? „*Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.*”

A nagy üzenet számunkra ma ez: Egyedül az Úr Jézus Krisztus az út az Atyához. Az egyetlen. Nincs másik út. Sokan arra a tetszetős elképzelésre építenek, hogy minden út Istenhez vezet, ki-ki a maga útján jut el hozzá. Azonban ez nincs összhangban Isten ígéjével. Az igaz, hogy minden életút más és más, de eljutni Istenhez, az Ő országába csak egyetlen úton lehet. Jézus azt mondja: *én vagyok az út*. Benne, Általa nyitotta meg Isten számunkra az utat oda, ahonnan a bűn miatt ki vagyunk zárva és a magunk igyekezetével soha meg nem érkezhettünk. Mi soha nem juthatnánk el Hozzá, ha ő nem indult volna el felénk. *„Mivel tehát, testvéreim, bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által, azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által; és mivel nagy papunk van az Isten háza felett: járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől...”* (Zsid 10,19-22) Nincs más út Isten országába, nem lehet más úton a mennybe jutni, egyedül Jézus által, akinek halála árán nyílt meg Isten országa a számunkra. Ez azt is jelenti, hogy Istentől viszont sok út vezet, egyenként minden ember szívéhez érkezik az Ő szeretetteljes hívása, üzenete Jézus Krisztus által, akit nekünk és értünk küldött. Hangzik ma is a hívás Tőle, aki az út, az igazság – mert Isten igazsága Benne és Általa érvényesült – és az élet. Mert Ő teremtette meg számunkra a kapcsolatot az élő Istennel, az élet forrásával..

Jézus elmondja a tanítványainak és nekünk is, hogy elmegy, de út lesz a számunkra a hitben való járás során is, az Ő lábnyomát kövessük, amíg egyszer majd eljön, hogy magához vegyen, hogy a célba, az elkészített helyre bevigyen. *Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük ígédet, köszönjük, hogy az üdvösség ígéretének örömevel akarsz megajándékozni, hiszen mindent elvégeztél a mi megváltásunkért. Bocsásd meg a magunk elméleteit, útjait, próbálkozásait, mert ezekre élő hitet építeni nem lehet. Láss meg minket ilyen vergődéseinkben és törjed össze balga szívünk bálványait. Vonj magadhoz, hogy járhassunk Veled és Te légy számunkra is az út, melyen lelkünk a halálból életre jut. Köszönjük, hogy úttá lettél a számunkra, hogy Benned, a te igazságodban lehet a megigazulásunk, és életed által életünk. Add, hogy éljünk, növekedjünk, gyümölcsöt teremjen az életünk a Veled való közösség által.

És köszönjük, hogy „megtalálod” az utat az Atya szeretete számára azok szívéhez is, akik most még távol vannak Tőled, a magunk útján járnak, és nem tudják, hogy milyen gazdagsággal akarod megáldani őket. Segíts, hogy ne szóljon ígéd hiába, s hogy életünkkel mi is hitelesítsük és kívánatossá tegyük a Hozzád tartozás biztonságát. Köszönjük, hogy bízhatunk Benned, Veled nincs okunk nyugtalankodni. Áldunk irgalmadért, szeretetedért. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Atya szeretete és a Szentléleknek közössége maradjon velünk. *Ámen*

Záró ének: 469. dicséret – Jézus, nyájas és szelíd, láss meg engemet...